

ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη, καὶ ὁ ῥύχως. Ἐκεῖ ἔρπεται, ὧν ἐκ ἔσιν ἀειδμὸς, ζωὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων ἔστος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαΐζειν αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δέναι τὴν βοφίᾳ αὐτῷ εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς συλῆξουσιν. Αἰτοῖξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πληθύνονται χηρῶν. Ἀποσρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, πτερὰ χθήσονται. Ἀνταρῶν τὸ πνεῦμα αὐτῷ, καὶ ἐκλείψουσιν, καὶ εἰς τὴν χεῖν αὐτῷ ὀπιστρέψουσιν. Ἐξαποσελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡ τὴν ἰδοῦσα Κυεῖς εἰς τὸς αἰῶνας. ἀφρανθήσεται Κύριος ὅτι τῶν ἔργων αὐτῶν. Ὁ ὀβλέπων ὅτι τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτῇ ἔμεν. Ὁ ἀπτόμος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Ἀσὼ τῷ Κυεῖω ἐν τῇ ζωῇ μου. ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡ δυνάει αὐτῷ ἡ θαυματολογία μου, ἐγὼ δὲ ἀφρανθήσομαι ὅτι τῷ Κυεῖω. Ἐκλείποιον ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοί. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ. ρδ'. 104.

Εξομολογεῖτε τῷ Κυεῖω, καὶ ὀβκαλεῖτε τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῶν. Ἀσάτε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγῆσατε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτῶν. ἐπαινεῖτε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῶν. ἀφρανθήτω καρδία ζητῶντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτῶν θαυματολόγους. Μιμήθητε τῷ θαυμασίῳ αὐτῶν, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτῶν, καὶ τὰ κείμενα τῷ σώματι αὐτῶν. Σπέρμα Ἀβραάμ δέδοται αὐτῶν, γένος ἱακώβ ἐκλεχτοὶ αὐτῶν. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κείμενα αὐτῶν. Ἐμνήθη εἰς τὸν αἰῶνα θαυματολόγους αὐ-